

loopbaan steeds gewichtigen invloed; of liever de invloed is sterker op hen die slechts voor pass-examinations ingingen. Terwijl de eersten de candidaten vormen voor assistentschappen, voor lectoren enz. en in den regel kunnen rekenen dat hun later een goede praktijk wacht, zijn de ongelukkigen die geen moed, tijd en geld of kunde hadden om voor eervolle onderscheidingen te werken, gedwongen zich met den afval te vergenoegen. Het komt natuurlijk wel eens voor, dat een eenvoudig gegraduateerde het later vèr brengt op de maatschappelijke en wetenschappelijke ladder — want dit gaat in Engeland veelal samen — doch dit is een uitzondering. In den regel ziet men hen naar het platteland gaan. Wegens deze tweeslachtige opleiding, en vooral naar aanleiding van de latere lotgevallen der geëxamineerden laten enkele „colleges” slechts die jongelui toe, die zich verbinden om later op eervolle wijze te gradueeren. De colleges behouden hun goeden naam er door, en bijv. JESUS- en TRINITY-college in Cambridge, KING'S en GUY'S college in Londen en zoovele anderen, wijzen met trots op de statige rij van beroemde mannen die in hun hallen geleefd en gestreefd hebben en zich waardig hebben betoond „fellows” van die verschillende „colleges” geweest te zijn.

In een volgenden brief nog een en ander over de neurologie.

J. WERTHEIM SALOMONSON.

— o —

INGEZONDEN.

De Feest-Commissie voor de Algemeene Vergadering te Maastricht heeft de eer ter kennis der H.H. Leden te brengen dat van de „Société de John „Cockerill te Seraing” en van de „Société des Cristalleries du Val St. Lambert” toestemming is ontvangen om bedoelde inrichtingen op Woensdag 6 Juli a. s. te bezoeken.

Het aantal toe te laten H.H. is wegens de groote stoornis in de werkzaamheden dier fabrieken zeer beperkt [Dames worden niet toegelaten]. Liefhebbers worden verzocht zich ten spoedigste bij den Voorzitter der Afdeeling Limburg Dr. L. TH. VAN KLEEF te Maastricht aan te melden. VAN KLEEF.

Waarde Gérant!

Met verwondering zullen dunkt mij vele lezers van dit *Tijdschrift* den aanvang gelezen hebben van het verslag van den Hoofdbestuurder-Bibliothecaris Dr. DANIËLS. Z.Ed. Z.Gel. zegt daarin: dat in de jongste Algem. Vergadering verklaard zou zijn, dat het jaarverslag van den Bibliothecaris niet zonder waarde zou zijn voor onze archieven, maar de tijdgenoot er niet veel prijs op schijnt te stellen. Dr. DANIËLS komt tot deze gevolgtrekking wijl het voorstel Oldambt, (om het verslag van den Hoofdbestuurder-Secretaris niet in zijn geheel te lezen, maar om er slechts enkele mededeelingen van te

doen hooren), geamendeerd door Helmond (om hetzelfde toe te passen op het verslag van den Bibliothecaris), door een, zonder hoofdelijke stemming aangenomen motie van *de Vecht*, niet in behandeling was gekomen.

De motie van de Vecht luidde: de Alg. Verg.

O., dat voor de bespreking van de verschillende voorstellen, de beschikbare tijd dikwijls te beperkt is;

O., dat door het *voorlezen* van de *degelijke* jaarverslagen van Secretaris en Bibliothecaris, een groot deel van dien tijd in beslag wordt genomen;

O., dat het van groot belang is voor onze Maatschappij, dat die jaarverslagen in hun *tegenwoordigen* vorm niet voor onze archiven verloren gaan enz., besluit aan de Prudentie van de c. q. H.H. over te laten het medeelen van zoodanige uittreksels of fragmenten in de vergadering enz.

Wat is nu Mijnheer de Gérant der langen Rede kurzer Sinn?

Niet anders dan volle waardeering van die verslagen aan den eenen kant, protest tegen den tijd, dien het voorlezen van die stukken in haar geheel vordert, aan de andere zijde. Dezelfde redenen, die er toe hebben geleid, om de rapporten der verschillende commissiën (gelijk vroeger bijna altijd de gewoonte was), niet in de vergadering uit te brengen, maar *daarvoor*. Maar er is meer: Als men op zijn gemak het jaarverslag van Dr. DANIELS leest, is dat een aesthetisch genot, terwijl het luisteren naar dat stuk met alle die namen en titels niet naar waarde geapprecieerd kan worden. Maar er is nog meer. De bezoekers van de Algem. Vergad. hebben, vooral in de latere jaren, men denke bijv. aan den Haag 1896, opgemerkt, dat er te weinig tijd beschikbaar is voor de eigenlijke werkzaamheden, te veel voor de uitspanningen. De bezoeker der Alg. Verg. 1896 zal zich nog bij een temperatuur van 84° Fahr. de tocht herinneren naar de IJzersmelterij, waarvan een viertal heeren profiteerde door een partij domino in de open lucht te spelen. Ieder herinnert zich nog het geestig verslag van Dr. DANIELS waarbij stil gestaan werd bij den stoffigen rid gedurende 3½ uur. Welnu dan weten zich de bezoekers van die vergadering ook te herinneren, dat die tocht beter een uur korter zou geweest zijn. Dat uur kon dan gewijd geweest zijn aan de bespreking van de afschaffing van de vaste commissiën met den aankleve van dien, vaste commissiën, die toen, wegens gebrek aan tijd, zijn weggehamerd geworden. Aldus was het voorstel Oldambt ook gericht, op indirecte wijze, aan de feestcommissiën. Van de minder aangename opmerkingen van Dr. DANIELS aan het adres van de Afd. Oldambt, aan die van Helmond en de Vecht, ja aan de geheele Algem. Vergadering in den jare 1897 te Leeuwarden gehouden, blijft mijns inziens geen enkele redelijke grond over.

Steeds zullen de uitvoerige verslagen van den Bibliothecaris met genoegen gelezen en gewaardeerd worden, zoo goed als de ijver, waarvan zij de schoonste getuigenis afleggen. Ik meende aan den goeden naam van de afdeeling Oldambt, waarvan ik tegenwoordig President ben, verschuldigd te zijn, een zacht woord van protest tegen den aanvang van het verslag van den hooggeschatten Hoofdbestuurder-Bibliothecaris.

Terwijl ik Mijnheer den Gérant U dank zeg voor de opneming van b. r. zult U mij wel willen gelooven, wanneer ik U verzeker, dat het mijn overtuiging is, dat het lezen van het uitgewerkt verslag van den Bibliothecaris den

leden van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst steeds een aangename recreatie oplevert.

Winschoten, 15 Juni 1898.

TH. HAAKMA TRESLING.

RAPPORT VAN DE COMMISSIE IN ZAKE EXAMINA VOOR
HEILGYMNASTIEK EN MASSAGE.

Op bovengenoemd Rapport, dat in de a. s. Algemeene Vergadering zal worden besproken en waarvan de conclusiën zouden kunnen worden aangenomen, waarin alsdan officiëel de meening van de Nederlandsche medici is neêrgelegd, wensch ik de aandacht te vestigen, hopende dat men eerst overwege, alvorens conclusiën uit te spreken, welke naar mijn meening onnoodig en overbodig zijn.

De Commissie, die meende de quaestie der geneesk. gymnastiek en massage aan een *uitgebreid* onderzoek te moeten onderwerpen, is daar echter niet toe gekomen. Het z. g. *uitgebreid* onderzoek toch is neêrgelegd in antwoorden der afdelingen, „waarin de zaak slechts ter loops is behandeld” (volgens de Commissie is dat ten duidelijkste uit de antwoorden gebleken). Terecht wordt dan ook door de Commissie de gevolgtrekking gemaakt, dat „de beteekenis der geneesk. gymnastiek en massage door vele leden der „Maatschappij niet zeer hoog wordt geschat”.

Niet van alle „Afdelingen” zijn antwoorden ingekomen, terwijl slechts de antwoorden uit de „Afdelingen” in de groote steden *met zorg* zijn uitgebracht. Feitelijk krijgen wij dus een verslag van den toestand in de groote steden. Wanneer men bovendien mag onderstellen, dat de speciale vakmannen in die „Afdelingen” hun opinie zullen hebben neêrgelegd in de antwoorden op de vragen door de Commissie gedaan, dan krijgen wij ten slotte de opinie van enkele specialiteiten en niet een onderzoek dat volgens de Commissie zou zijn *uitgebreid* en zou weêrgeven „den in ons land thans be-
„staanden toestand”.

Aan de hand van het ingestelde en verkregen onderzoek verwachtte men dan ook niet, dat de Commissie zal mededeelen, *hoe de toestand in ons land is*.

Wanneer de Commissie de pia desideria laat hooren: „De orthopaedie, „met inbegrip van massage en geneesk. gymnastiek behoorde te liggen op „het terrein van den n.edicus”, en vervolgens: „De plaats, welke aan de „massage en geneesk. gymnastiek toekomt, behoort te zijn een onderdeel van „de geneeskunst”, dan spreekt zij, naar aanleiding van dit onderzoek niets nieuws uit.

De uitspraken van HOFFA, REIBMAYER en SCHREIBER zijn evenmin noodig, om bovenstaande stellingen en wenschen te bevestigen als om op hun autoriteit het „dus” te baseeren van de gevolgtrekking: „dus de geneesk. gymnastiek en massage vormen een integreerend bestanddeel der geneeskundige „wetenschap”.

Het groot nut van de heilgymnastiek en massage nog niet algemeen erkend door de medici, zelfs nadat METZGER meer populariteit aan de mechanotherapie schonk, is thans gelukkig tot de meesten doorgedrongen, en nu men